

**Az Aradi Vértanúk Emléknapja, magvetés (október) hava 6.-a.
Máig elnyomott, üldözött nemzetünk hőseiről, a magyarellenes
terror áldozatairól – évülhetetlen példaképeinkről –
megemlékeznünk keserédes kötelesség:**

Arad

Arad, örök magyar gyász szép arája,
Feléd suhan ma sóhajunk, feléd,
Ki élsz sötétben és némán az árva
Maros mentén, mely zúg ma gyászzenét.

A kincses Erdély öléből ered le,
És erre tart e bánatos folyó,
Mély morájában sír Erdély keserve,
Mint tárogatón zengő bujdosó.

Arad! Köszönt a csonka Magyarország,
S tört lobogóját lengeti neked,
Mely fátyolos, mint ez októberest.

De még lobog, és égi kezek óvják,
Selymére örök, győztes glóriát von
A Krisztus jobbán – ama tizenhárom!

Juhász Gyula, 1920